

Mor l'escriptora gandesana Carme Meix

Als 70 anys va publicar la seua novel·la més ambiciosa 'Collita de foc', que relata la duresa de la vida de la pagesia de finals de segle XIX i inicis del XX

Gandesa Redacció

La filòloga, professora i escriptora Carme Meix i Fuster va morir diumenge passat a Barcelona a l'edat de 87 anys. Nascuda a Gandesa en plena Guerra Civil, la seua infantesa es va veure marcada per la duresa de la postguerra i les circumstàncies difícils d'una època de grans contradiccions. Malgrat les dificultats, Meix va començar a escriure des de ben jove, però va ser en la maduresa, després d'un llarg camí de reconeixement amb la seua llengua materna, que va desplegar tot el seu talent literari.

Després de traslladar-se a Barcelona l'any 1964, on va estudiar Filologia Catalana i es va especialitzar en l'ensenyament de la llengua, Carme Meix va aconseguir un equilibri entre la seua tasca pedagògica i la seua passió per l'escriptura. Va exercir de professora de català en diversos instituts de secundària de Barcelona i Santa Coloma de Gramenet. Esta dedicació a l'educació no

va impedir que es mantingués activa en la literatura i publicàs diversos llibres de narració i poesia.

El seu primer gran èxit va arribar amb *Palau d'absències*, un recull de poesia que li va valdre el prestigiós Premi Caterinà Albert i Paradís el 1991. La seua obra poètica, profundament personal, es reflecteix en temes recurrents com la tardor, l'aigua, la infantesa o el record.

TRES NOVEL·LES Continua la seua trajectòria amb la publicació de tres novel·les històriques, *La dansada* (1996), ambientada a la seua Gandesa natal, *El crit de l'esparver* (1996), premi Universitat de Lleida de novel·la històrica, que tracta sobre les guerres dels remences a mitjan segle XV, i *Paisatge amb boira* (1998), ambientada a l'Empordà. També va participar en el recull de poesies d'autors ebrencs *Terres d'aigua* (2004) i en el recull de contes *El brogit de l'Ebre* (2003), que l'anima a publicar *Cercles* (2004), un recull de sis relats que rep el premi Vila

L'escriptora Carme Meix va néixer a Gandesa el 6 de març de 1937./CEDIDA

d'Ascó de narrativa. Als setanta anys va publicar la seua novel·la més ambiciosa, *Collita de foc* (2007), guanyadora del premi Vila d'Ascó de narrativa, que relata la duresa de la vida de la pagesia de finals del segle XIX i inicis del XX.

Òmnium Cultural
Terres de l'Ebre la va distingir el 2019 amb el premi Neus Gràcia

A més de la seua producció literària, va col·laborar en mitjans com el setmanari *La Veu de l'Ebre*, antecessor del SETMANARI L'EBRE, i també amb el diari *Avui*.

Carme Meix va ser distingida amb el Premi Neus Gràcia d'Òmnium Terres de l'Ebre, que li va ser atorgat el 2019 per la seua trajectòria literària, per la seua tasca com a professora de català i el seu compromís amb la llengua i la cultura catalanes.

OPINIÓ

Emigdi Subirats
escriptor

El llegat literari de Carme Meix

Diumenge 2 de febrer va deixar-nos Carme Meix i Fuster (Gandesa, 1937 - Barcelona, 2 de febrer de 2025), qui ha estat una de les figures literàries més rellevants de les Terres de l'Ebre i dels Països Catalans. La seua obra extensa i de gran qualitat ha deixat una empremta profunda en el panorama cultural català.

Llengua i fidelitat. Carme Meix destaca per la seua fidelitat intrínseca a la llengua catalana, un aspecte que la portava a utilitzar-la en tot moment i amb una cura extraordinària. Per damunt de tot, Carme Meix ha destacat per la seua cura en l'ús lingüístic. Coneixia i *mimava* la llengua catalana, creia fermament en el seu conreu i en les seues expressions més genuïnes.

Algunes de les seues obres més

emblemàtiques inclouen *Els cims invencibles*, una novel·la que tracta sobre la sagnant batalla de l'Ebre, *Collita de foc*, una narració comovedora sobre la plaga de la fil·loxera que va devastar les vinyes de la Terra Alta, i *La dansada*, sobre diverses generacions de ciutadans que han hagut de marxar de la seua terra.

La seua obra narrativa es caracteritza per aplegar una gran varietat de nobles sentiments i per satisfer plenament les expectatives dels lectors. La seua trajectòria brillant ha estat reconeguda arreu del país. Per exemple, *El crit de l'esparver* va ser la novel·la guanyadora del certamen literari de la Universitat de Lleida de 1995; *Paisatge amb boira* va ser finalista del premi Pere Calders de 1998, i amb *Cercles* va guanyar el prestigiós premi Vila d'Ascó de 2004,

gràcies a sis narracions que capten l'atenció des del primer moment i fan reviure història viva. *Collita de foc* és una altra de les seues novel·les de referència, on retrata magníficament els estralls de la fil·loxera.

Un dels seus llibres de gastronomia, *Pa amb vi i sucre*, el tinc com a de capçalera. És un viatge nostàlgic pels records d'infantesa i adolescència lligats a olors i sabors. Amb l'ajut d'altres dones de la Terra Alta residents a Barcelona, Meix va voler apropar-se als seus orígens familiars i a la seua estimada infantesa, tot explicant receptes tradicionals com les ametlles ronyoses, la truita amb suc, la clotxa o la carbassonada. Les il·lustracions del seu fill gran, Eduard Barrobés, professor d'institut i artista, aporten un encant especial a l'obra.

Carme Meix es va establir a Barcelona als anys 1960 i des d'allí va construir un univers novel·lístic destacable. S'ha convertit en la gran retratista de dos períodes dramàtics de la darrera centúria a la Terra Alta. La seua obra suposa un homenatge a l'esforç pagès i a la vida rural. Els darrers anys, Meix ha participat en nombroses jornades literàries a Amposta, Tortosa i Gandesa, la seua ciutat estimada.

El mes de març proper, tindrà l'honor de fer una conferència sobre la seua obra dins del cicle *Escriure vora l'Ebre* de la UNED Tortosa. Personalment, vaig agafar un notable interès en la seua obra incipient durant els darrers anys de la centúria passada, especialment a partir de la lectura de *Collita de foc*. Aquesta novel·la ens endinsa en un viatge fascinant a través del

temps, amb l'arrel fonamentada en el moment històric en què la fil·loxera va atacar els ceps de les finques de la Terra Alta. La ciutadania pagesa va donar una lliçó de valentia i emprenedoria amb la construcció de les catedrals del vi, que han donat una identitat única a tot el territori.

Hereva de l'herència llettrada i catalanista deixada pels homes d'*El Llamp*, i fervorosa devota de la Mare de Déu de la Fontcalda, a l'abril de 2019, va rebre el premi Neus Gràcia d'Òmnium Terres de l'Ebre per la seua tasca com a professora de català i la seua fidelitat a la llengua catalana.

En definitiva, l'obra de Carme Meix és un llegat literari inestimable que mereix ser difós arreu. La seua figura i la seua producció continuaran inspirant i emocionant lectors durant molts anys.